



Rafael



**SLOVENSKO DUŠNO
PASTIRSTVO V AVSTRALIJI**

**SLOVENSKI MISIJON V
SYDNEYU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

(02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko.znidarsic@parracatholic.org;
slomission.sydney@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

**SLOVENSKI MISIJON V
MELBOURNU:**

p. Simon Peter Brelec OFM,

p. David Šrumpf OFM

19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

(03)9853 7787

Email: p.simonpeter@gmail.com

p.david.ofm@gmail.com;

slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: slomission.misli@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm.

**SLOVENSKI MISIJON V
ADELAIDI:**

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

(08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv.Rafaela,
kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vokal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280,
Merrylands, NSW 2160. ☎(02)9637 7147, Faximile (02)9682 7692 Mobile 0409 074-760;

E-mail: pater.darko@gmail.com

**IZ VSEBINE
TE STEVILKE**

- 3 Leto sv. Jožefa – Apostolsko pismo papeža Frančiška »Patris corde« - »Z Očetovim srcem« (s. Slavica Lesjak MSČS)
- 6 Pope Francis Proclaims »Year of St. Joseph« (Vatican News, 2020)
- 9 Sv. Jožef – naš zavetnik (S. Čuk)
- 10 Svetoletni odpustki (S. Čuk)
- 11 Spominjamo se – Rafael pred 50 leti (p. Valerijan Jenko OFM)
- 14 + Škof msgr. Metod Pirih (1936-2021) (p. Darko Žnidaršič OFM)
- 16 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 19 ++ Marija in Emil Grosman (Martha Magajna)
- 22 J. Kragelj, Od postaje do postaje - 18.
- 26 50-letnica kapele Marije Pomagaj v Washingtonu, ZDA
- 28 Advent in Božič 2021
- 29 Dobrote in nasveti: Arancini z mocarelo
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, božično voščilo
- 32 Wodonga

Naši mladi - 2. in 3. generacija - pridno vadijo za proslavo 30-letnice Slovenije, ki smo jo žal morali prestaviti na naslednje leto zaradi COVID-19. Pesem "Ljubim te, Slovenija" pa naj ne bo samo v srcih, ampak tudi v naših dejanjih.

(Foto: p. Darko Žnidaršič)

Spodaj: Brisbanski most v barvah slovenske zastave ob dnevu državnosti, ki so ga rojaki v Kraljičini deželi že slovesno praznovali.

(Foto: Mirko Cuderman)

**LETO SV. JOŽEFA, 8.12.2020-8.12.2021
APOSTOLSKO PISMO PAPEŽA FRANČIŠKA:
"PATRIS CORDE" - "Z OČETOVIM SRCEM"**



Z apostolskim pismom »Patris corde« ("Z Očetovim srcem"), ki je izšlo lani na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2020, se Frančišek spominja 150-letnice razglasitve sv. Jožefa za zavetnika vesoljne Cerkve. Ob tej obletnici je razglasil posebno »Leto svetega Jožefa«, ki ga bomo sklenili 8. decembra 2021.

Sveti Jožef je »ljubljeni oče, oče v nežnosti, poslušnosti in sprejemljivosti; oče ustvarjalnega poguma, delavec, vedno v senci.« S temi besedami papež Frančišek ganljivo opisuje sv. Jožefa v apostolskem pismu »Patris corde«, ki ga je objavil ob 150-letnici razglasitve ženina Device Marije za zavetnika katoliške Cerkve. Tako ga je razglasil blaženi Pij IX. s svojim dekretom Quemadmodum Deus, ki ga je podpisal 8. decembra 1870. Papež Frančišek je za 150-letnico od 8. decembra 2020 do 8. decembra 2021 napovedal posebno »leto«, posvečeno Jezusovemu krušnemu očetu. »V ozadju apostolskega pisma je pandemija covid – 19, ki nam je dala razumeti,« piše Frančišek, »pomen navadnih ljudi, tistih, ki so, daleč od središča pozornosti, vsak dan potrpežljivi in vlivajo upanje, sejejo soodgovornost, prav kakor sv. Jožef, mož, ki je ostal neopažen, mož vsakdanje spoštljive in skrite navzočnosti. In vendar je njegova vodilna vloga brez primere v zgodovini zveličanja.«

Ljubljeni, nežni in poslušni oče

Sv. Jožef je konkretno živel svoje očetovstvo, »ko je v svojem življenju daroval samega sebe v ljubezni, postavljeni v službo Mesiju. Zaradi te svoje vloge »stičišča, ki združuje Staro in Novo zavezo«, ga je krščansko ljudstvo vedno imelo rado« (1). V njem je »Jezus videl Božjo nežnost«, tisto, zaradi katere »sprejemamo svojo slabost, kajti v naši slabosti in kljub naši slabosti« se uresničuje večina Božjih načrtov. »Samo nežnost nas bo rešila delovanja Zlobnega«, poudarja papež, »in ko se srečujemo z Božjim usmiljenjem zlasti v zakramentu sprave, lahko doživimo resnico in nežnost, ker nas Bog ne obsoja, ampak nas sprejema, nas objema, nas podpira in nam odpušča« (2). Jožef je kot oče tudi poslušen Bogu: s svojim »fiat« reši Marijo in Jezusa in uči Božjega Sina »izpolnjevati Očetovo voljo«. Ker ga je Bog poklical, naj služi Jezusovemu poslanstvu, »sodeluje pri veliki skrivnosti odrešenja in je v resnici služabnik zveličanja« (3).



Kot oče, ki sprejema Božjo voljo in bližnjega

Jožef je obenem »oče, ki sprejema«, ker »sprejme Marijo brez predhodnih pogojev«. Ta gesta je pomembna še posebej danes – pravi Frančišek – »v tem svetu, v katerem je očitno psihološko, verbalno in fizično nasilje nad žensko«. Toda Marijin ženin je hkrati tisti, ki v zaupanju v Gospoda v svojo življenje sprejme tudi dogodke, ki jih ne razume; razpravljanje pusti ob strani in se pomiri s svojo zgodovino. Jožefovo duhovno življenje »ni pot, ki pojasnjuje, ampak pot, ki sprejema,« kar pa ne pomeni, da je bil »človek, ki je pasivno vdan v usodo«. Nasprotno: njegova glavna vloga je »pogumna in močna«, ker »z močjo Svetega Duha«, ki je »polna upanja«, zna »narediti prostor za tisti del bivanja, ki je protisloven, nepričakovan in ki razočara«. Praktično, kot bi nam Bog po sv. Jožefu ponavljal: »Ne bojte se!«, saj »vera osmisli vsak dogodek, veselega ali žalostnega« in nas ozavešči, »da Bog lahko da rast rožam tudi med skalami«. Pa ne samo to. Sv. Jožef »ne išče bližnjic«, ampak se sooči z resničnostjo »z odprtimi očmi, in osebno sprejme odgovornost zanj.« Zato nas njegova sprejemljivost »vabi, naj sprejmemo druge brez izključevanja, takšne, kot so, s posebno ljubeznijo do slabotnih« (4).

Pogumen in ustvarjalni oče, zgled ljubezni do Cerkve in do ubogih

»Patris corde« potem izpostavi »ustvarjalni pogum« sv. Jožefa, pogum, ki se pokaže predvsem v težavah in v človeku prebudi nepričakovane vire. Papež pojasnjuje: »Tesar iz Nazareta zna problem spremeniti v priložnost, ker vedno daje prednost zaupanju v Previdnost.« Spoprijema se »s konkretnimi problemi« svoje družine, tako kakor vse druge družine na svetu, zlasti družine migrantov. V tem smislu je sv. Jožef v resnici »poseben zavetnik tistih«, ki morajo, »prisiljeni zaradi nesreč in lakote«, zapustiti domovino zaradi »vojn, sovraštva, preganjanja, bede«. Sv. Jožef, Jezusov in Marijin varuh, »ne more drugače kot, da je varuh Cerkve, njenega materinstva in Kristusovega telesa: vsak v potrebi, revež, trpin, umirajoči, tujec, jetnik, bolnik je 'Dete', ki ga Jožef varuje in od njega se moramo naučiti »ljubiti Cerkev in uboge« (5).

Kot oče, ki nas uči vrednosti, dostojanstva in veselja do dela

Sv. Jožef, pošteni tesar, ki je delal, »da je preživel svojo družino,« nas uči tudi »vrednosti, dostojanstva in veselja«, »ko jemo kruh, sad svojega dela«. Ta pomen Jezusovega krušnega očeta papežu ponuja priložnost, **da nas pokliče k delu**, ki je postalo »nujno socialno vprašanje« tudi v državah z določeno stopnjo blaginje. »Potrebno je, da razumemo,« piše papež, »pomen dela, ki daje dostojanstvo«, ki »postane sodelovanje pri delu odrešenja« in »priložnost za uresničitev« zase in za svojo družino, ki je »prvotno jedro družbe«. Kdor dela, sodeluje z Bogom, ker postane »mali ustvarjalec sveta, ki nas obdaja«. Zato papež spodbuda vse ljudi, da bi »ponovno odkrili vrednoto, pomembnost in nujnost dela«, tako, da »vzpostavijo novo normalnost, v kateri nihče ne bo izključen«. Ko papež gleda zlasti poslabšanje stanja brezposelnosti zaradi pandemije covid – 19, kliče vse ljudi, »naj pregledajo naše prednostne naloge,« da si bodo prizadevali in rekli: »Noben mlad človek, sploh noben človek, nobena družina brez dela!« (6).



Kot oče v senci, na obrobju iz ljubezni do Marije in Jezusa

Papež potem na pobudo dela Očetova senca poljskega pisatelja Jana DobraczyŃskega opiše Jožefovo očetovstvo do Jezusa kot »zemeljsko senco nebeškega Očeta«. **»Očetje se ne rodijo, očetje postanejo«**, pravi Frančišek, ker »sprejmejo skrb za otroka«, ko prevzamejo odgovornost za njegovo življenje. *Na žalost se v današnji družbi »otroci pogosto zdijo sirote svojih očetov«, očetov, ki so sposobni »sina uvesti v življenjsko izkušnjo, ne da bi ga zadrževali ali 'posedovali', ampak ga »usposabljaajo za odločitve, za svobodo in za odhode«. V tem smislu ima Jožef vzdevek »najčistejši«, kar je »nasprotje posedovanju«: pravzaprav »je znal ljubiti izredno svobodno«, »znal je stopiti na obrobje«, da bi v središče svojega življenja ne postavljaj samega sebe, ampak Jezusa in Marijo. Njegova sreča je v »darovanju samega sebe«. Njegova podoba je zato nadvse zgledna v svetu, ugotavlja papež Frančišek, ki »potrebuje očete in zavrača gospodanje«, odklanja tiste, ki »avtoriteto mešajo z avtoritarnostjo, služenje s servilnostjo, soočenje z zatiranjem, ljubezen s socialnim skrbstvom, oblast z uničenjem«. Pravi oče je tisti, ki se »odpove skušnjavi, da bi živel življenje otrok« in spoštuje njihovo svobodo, saj očetovstvo, ki je živeto v polnosti, naredi očeta samega »nepotrebnega« v trenutku, ko »otrok postane samostojen in stopa sam po poteh življenja«. Biti očetje »ni nikoli uveljavljanje posedovanja«, poudarja Frančišek, ampak »znamenje, ki nas napoti na višje očetovstvo«, »na nebeškega Očeta« (7).*

Papeževa vsakdanja molitev k sv. Jožefu in »določen izziv«...

Pismo »Patris corde«, ki ga papež končuje z molitvijo k sv. Jožefu, v opombi št. 10 razkriva tudi navado v življenju papeža Frančiška: vsak dan namreč že »več kot štirideset let« zmoli molitev k Marijinemu ženinu, ki je »vzeta iz francoske knjige pobožnosti iz 19. stoletja Kongregacije redovnic Jezusa in Marije«. Gre za molitev, ki »izraža predanost in zaupanje« do sv. Jožefa, pa tudi »določen izziv«, pojasnjuje papež, ker se konča z besedami: »Da se ne bo govorilo, da sem te zaman klical, mi pokaži, da je tvoja dobrota velika kakor tvoja moč.«

Popolni odpustek za Leto svetega Jožefa

Objavo apostolskega pisma »Patris corde« spremlja dekret Apostolske penitenciarije, ki razglša posebno Leto svetega Jožefa, ki ga je napovedal papež, in s tem povezano podelitvijo »daru posebnih odpustkov«. Posebna pojasnila so dana za dneve, ki so tradicionalno posvečeni spominu Marijinega ženina, kot sta 19. marec in 1. maj, ter za bolne in ostarele »v sedanjih izrednih zdravstvenih razmerah«.

s. Slavica Lesjak MSČS

(Marijina sestra čudodelne svetinje)

(Prim.: <http://www.mirenski-grad.si/leto-svetega-jozefa>)



POPE FRANCIS PROCLAIMS "YEAR OF ST. JOSEPH"

With the Apostolic Letter "Patris corde" ("With a Father's Heart"), Pope Francis recalls the 150th anniversary of the declaration of Saint Joseph as Patron of the Universal Church. To mark the occasion, the Holy Father has proclaimed a "Year of Saint Joseph" from 8 December 2020, to 8 December 2021.

In a new Apostolic Letter Pope Francis describes Saint Joseph as a beloved father, a tender and loving father, an obedient father, an accepting father; a father who is creatively courageous, a working father, a father in the shadows.

The Letter marks the 150th anniversary of Blessed Pope Pius IX's declaration of St Joseph as Patron of the Universal Church. To celebrate the anniversary, Pope Francis has proclaimed a special "Year of St Joseph," beginning on the Solemnity of the Immaculate Conception 2020 and extending to the same feast in 2021.

The Holy Father wrote *Patris corde* against the backdrop of the COVID-19 pandemic, which, he says, has helped us see more clearly the importance of "ordinary" people who, though far from the limelight, exercise patience and offer hope every day. In this, they resemble Saint Joseph, "the man who goes unnoticed, a daily, discreet and hidden presence," who nonetheless played "an incomparable role in the history of salvation."

A beloved, tender, obedient father

Saint Joseph, in fact, "concretely expressed his fatherhood" by making an offering of himself in love "a love placed at the service of the Messiah who was growing to maturity in his home," writes Pope Francis, quoting his predecessor St Paul VI.

And because of his role at "the crossroads between the Old and New Testament," St Joseph "has always been venerated as a father by the Christian people" (PC 1). In him, "Jesus saw the tender love of God," the one that helps us accept our weakness, because "it is through" and despite "our fears, our frailties, and our weakness" that most divine designs are realised. "Only tender love will save us from the snares of the accuser," emphasises the Pontiff, and it is by encountering God's mercy especially in the Sacrament of Reconciliation that we "experience His truth and tenderness," – because "we know that God's truth does not condemn us, but instead welcomes, embraces, sustains and forgives us" (PC 2).

Joseph is also a father in obedience to God: with his 'fiat' he protects Mary and Jesus and teaches his Son to "do the will of the Father." Called by God to serve the mission of Jesus, he "cooperated... in the great mystery of Redemption," as St John Paul II said, "and is truly a minister of salvation" (PC 3).

Welcoming the will of God

At the same time, Joseph is "an accepting Father," because he "accepted Mary unconditionally" — an important gesture even today, says Pope Francis, "in our unconditionally" — in our world where psychological, verbal and physical violence towards women is so evident." But the Bridegroom of Mary is also the one who, trusting in the Lord, accepts in his life even the events that he does not understand,



"setting aside his own ideas" and reconciling himself with his own history.

Joseph's spiritual path "is not one that explains, but accepts" — which does not mean that he is "resigned." He is "courageously and firmly proactive," because with "Holy Spirit's gift of fortitude," and full of hope, he is able "to accept life as it is, with all its contradictions, frustrations and disappointments." In practice, through St. Joseph, it is as if God were to repeat to us: "Do not be afraid!" because "faith gives meaning to every event, however happy or sad," and makes us aware that "God can make flowers spring up from stony ground." Joseph "did not look for shortcuts but confronted reality with open eyes and accepted personal responsibility for it." For this reason, "he encourages us to accept and welcome others as they are, without exception, and to show special concern for the weak" (PC 4).

A creatively courageous father, example of love

Patris corde highlights "the creative courage" of St. Joseph, which "emerges especially in the way we deal with difficulties." "The carpenter of Nazareth," explains the Pope, "was able to turn a problem into a possibility by trusting in Divine Providence." He had to deal with "the concrete problems" his Family faced, problems faced by other families in the world, and especially those of migrants.

In this sense, St. Joseph is "the special patron of all those forced to leave their native lands because of war, hatred, persecution and poverty." As the guardian of Jesus and Mary, Joseph cannot "be other than the guardian of the Church," of her motherhood, and of the Body of Christ. "Consequently, every poor, needy, suffering or dying person, every stranger, every prisoner, every infirm person is 'the child' whom Joseph continues to protect." From St Joseph, writes Pope Francis, "we must learn... to love the Church and the poor" (PC 5).

A father who teaches the value, dignity and joy of work

"A carpenter who earned an honest living to provide for his family," St Joseph also teaches us "the value, the dignity and the joy of what it means to eat bread that is the fruit of one's own labour." This aspect of Joseph's character provides Pope Francis the opportunity to launch an appeal in favour of work, which has become "a burning social issue" even in countries with a certain level of well-being. "There is a renewed need to appreciate the importance of dignified work, of which Saint Joseph is an exemplary patron," the Pope writes.

Work, he says, "is a means of participating in the work of salvation, an opportunity to hasten the coming of the Kingdom, to develop our talents and abilities, and to put them at the service of society and fraternal communion." Those who work, he explains, "are cooperating with God himself, and in some way become creators of the world around us." Pope Francis encourages everyone "to rediscover the value, the importance and the necessity of work for bringing about a new 'normal' from which no one is excluded." Especially in light of rising unemployment due to the COVID-19 pandemic, the Pope calls everyone to "review our priorities" and to express our firm conviction that no young person, no person at all, no family should be without work!" (PC 6).



A father “in the shadows,” centred on Mary and Jesus

Taking a cue from *The Shadow of the Father* — a book by Polish writer Jan Dobraczyński — Pope Francis describes Joseph’s fatherhood of Jesus as “the earthly shadow of the heavenly Father.”

“Fathers are not born, but made,” says Pope Francis. “A man does not become a father simply by bringing a child into the world, but by taking up the responsibility to care for that child.” Unfortunately, in today’s society, children “often seem orphans, lacking fathers” who are able to introduce them “to life and reality.” Children, the Pope says, need fathers who will not try to dominate them, but instead raise them to be “capable of deciding for themselves, enjoying freedom and exploring new possibilities.”

This is the sense in which St Joseph is described as a “most chaste” father, which is the opposite of domineering possessiveness. Joseph, says Pope Francis, “knew how to love with extraordinary freedom. He never made himself the centre of things. He did not think of himself, but focused instead on the lives of Mary and Jesus.”

Happiness for Joseph involved a true gift of self: “In him, we never see frustration, but only trust,” writes Pope Francis. “His patient silence was the prelude to concrete expressions of trust.” Joseph stands out, therefore, as an exemplary figure for our time, in a world that “needs fathers,” and not “tyrants”; a society that “rejects those who confuse authority with authoritarianism, service with servility, discussion with oppression, charity with a welfare mentality, power with destruction.”

True fathers, instead, “refuse to live the lives of their children for them,” and instead respect their freedom. In this sense, says Pope Francis, a father realises that “he is most a father and an educator at the point when he becomes ‘useless,’ when he sees that his child has become independent and can walk the paths of life unaccompanied.” Being a father, the Pope emphasises, “has nothing to do with possession, but is rather a ‘sign’ pointing to a greater fatherhood”: that of the “heavenly Father” (PC 7).

A daily prayer to St Joseph... and a challenge

In his letter, Pope Francis notes how, “Every day, for over forty years, following Lauds [Morning Prayer]” he has “recited a prayer to Saint Joseph taken from a nineteenth-century French prayer book of the Congregation of the Sisters of Jesus and Mary.” This prayer,” he says, “expresses devotion and trust, and even poses a certain challenge to Saint Joseph,” on account of its closing words: “My beloved father, all my trust is in you. Let it not be said that I invoked you in vain, and since you can do everything with Jesus and Mary, show me that your goodness is as great as your power.”



At the conclusion of his Letter, he adds another prayer to St Joseph, which he encourages all of us to pray together:

**Hail, Guardian of the Redeemer,
Spouse of the Blessed Virgin Mary.
To you God entrusted his only Son;
in you Mary placed her trust;
with you Christ became man.**

**Blessed Joseph, to us too,
show yourself a father
and guide us in the path of life.
Obtain for us grace, mercy, and courage,
and defend us from every evil. Amen.**

(<https://www.vaticannews.va/en/pope/news/2020-12/pope-francis-proclaims-year-of-st-joseph.html>)

SV. JOŽEF - NAŠ ZAVETNIK

Namen Leta svetega Jožefa je, da bi tega Božjega moža, ki mu je bilo zaupano veliko poslanstvo v načrtu odrešenja, posnemali v zvestobi v malem.

Bogoslužni spomin sv. Jožefa so najprej obhajali razni redovniki: benediktinci (1030), serviti (1324), frančiškani (1399). Leta 1726 je bilo ime sv. Jožefa uvrščeno v litanijske vse svetnikov. Še posebej pa je pospeševal češčenje sv. Jožefa papež bl. Pij IX. (1846–1878), ki ga je leta 1870 razglasil za varuha vesoljne Cerkve. Leta 1847 je ta papež razširil na vso Cerkev praznik varstva sv. Jožefa, ki so ga v Rimu obhajali že od leta 1478 na tretjo nedeljo po veliki noči; kasneje so ga prenesli na tretjo sredo po veliki noči, leta 1955 pa ga je papež Pij XII. odpravil in uvedel bogoslužni praznik Jožefa Delavca, ki ga praznujemo 1. maja.

Papež Leon XIII. (1878–1903) je leta 1889 predpisal molitev K tebi, o sveti Jožef, ki jo molimo zlasti v oktobru po rožnem vencu, pa tudi pri osebnih pobožnostih. Prve litanijske sv. Jožefa so bile objavljene leta 1597 v Rimu. Dosedanjim 26 vzklikom, ki naštevajo Jožefove odlike in ‘službe’, je papež Francišek letos dodal sedem novih vzklikov: **Odrešenikov varuh, Služabnik Kristusov, Služabnik odrešenja, Opora v težavah, Zavetnik izgnancev, Zavetnik potrlih, Zavetnik ubogih (1. maja 2021).**

Sveti Jožef je zavetnik vesoljne Cerkve ter številnih dežel, tudi Slovenije, prav tako je zavetnik raznih bratovščin, redovnih skupnosti. Kot tesar je vzornik in zavetnik delavcev. Kot ‘glavar’ svete Družine je zavetnik krščanskih družin, zakonskih parov, otrok, mladih, devišstva, vzgojiteljev. Kot begunec je zavetnik popotnikov, migrantov. Po starem izročilu je sv. Jožef umrl pred Jezusovim javnim nastopom in Jezus je bil skupaj z Marijo ob njem v njegovi smrtni uri, zato se Jožefu priporočamo za srečno zadnjo uro. Zaradi svoje tesne povezanosti z Jezusom in Marijo na zemlji je naš mogočni priprošnjik v nebeški slavi.



SVETOLETNI ODPUSTKI

V Letu svetega Jožefa je do 8. decembra 2021 z raznimi oblikami češčenja in pobožnosti njemu v čast mogoče doseči popolni odpustek pod običajnimi pogoji (zakramentalna spoved, sveto obhajilo in molitev po namenu svetega očeta). Prejme ga lahko, kdor svoje vsakdanje delo priporoči varstvu sv. Jožefa, in vsak, ki mu v molitvi priporoča brezposelne, da bi našli primerno delo. Prejmejo ga verniki, ki zmolijo litanije sv. Jožefa s prošnjo za preganjane kristjane. Popolni odpustek morejo doseči verniki, ki zmolijo katerokoli od Cerkve odobreno molitev v čast sv. Jožefu, na primer "K tebi, o sveti Jožef," zlasti ob posebnih dnevih, 19. vsak mesec in vsako sredo, ki je po starem izročilu njemu posvečen dan. Papež želi, da bi v tem času svetovne zdravstvene krize na priprošnjo sv. Jožefa popolni odpustek prejeli ostareli, bolniki, umirajoči in vsi, ki ne morejo iz hiše, če s pobožno mislijo prosijo sv. Jožefa in Bogu zaupno izročijo svoje bolečine in svoje trpljenje. Zaradi njegove vloge v sveti nazareški družini častimo sv. Jožefa kot varuha družin, zato papež za prejem popolnega odpustka v tem letu toplo priporoča molitev rožnega venca v družinah in med zaročenci, da se ustvari ozračje ljubezni in molitve, ki je vladalo v sveti Družini.

(Prim. S. ČUK, Leto svetega Jožefa. (Priloga) Ognjišče 3/2021, str. 44-49.)

ŠTEFANOVANJE 2021

DRAGI ROJAKI IN PRIJATELJI!

BOŽIČNI PRAZNIKI NAS BODO ZNOVA ZBRALI Z GOSPODOM IN MED SEBOJ, V NAŠIH DRUŽINAH, OKROG OLTARJA V NAŠI CERKVI TER DRUŽINSKEGA OLTARJA - DRUŽINSKE MIZE.

ŽAL DEJANSKE RAZMERE PO PANDEMIJI ŠE VEDNO KROJIMO NAŠ VSAKDANJIK IN PRAZNIK.

ZATO BOMO LETOŠNJE ŠTEFANOVANJE, 26. DECEMBRA 2021, PRAZNOVALI SAMO S SV. MAŠO V NAŠI CERKVI SV. RAFAELA OB 9.30 DOPOLDNE. TA DAN JE LETOS NEDELJA SV. DRUŽINE. PO SV. MAŠI BO KRATEK KULTURNI PROGRAM, KI SMO GA NAČRTOVALI LETOS JUNIJA, ZA 30-LETNICO NAŠE SLOVENIJE.

Ker takrat nismo mogli praznovati, ker smo morali biti za zaprtimi vrati, se pridružimo sedaj, da ob obletnici slovenskega plebiscita, ob dnevu samostojnosti in enotnosti zaželimo: SREČNO, MLADA SLOVENIJA, SLOVENEK IN SLOVENKA! Kosilo, proslava in zabava v dvorani letos odpadejo.

Hvala za razumevanje in sodelovanje!
Dobrodošli v našem Merrylandsu!

P. DARKO



SPOMINJAMO SE - RAFAEL pred 50 leti

RAFAEL 1971

(Vol. 6, No. 2-4, december 1971)

** Spodaj vidite oglas za naše tradicionalno prireditev "ŠTEFANOVANJE", ki bo letos v ponedeljek, 27. t. m. Pravzaprav bi se morala letos imenovati "Janezovanje", ker je 27.12. god sv. Janeza evangelista. Naj se imenuje tako ali tako: vsi ste VABLJENI IN DOBRODOŠLI. - Kako pretekla leta, naj bo zopet veselo snidenje rojakov od blizu in daleč. - Dobiček bo za odplačevanje dolga naše cerkve v Merrylandsu in za njeno dovršenje.

** Da bo družabna prireditev toliko bolj uspešna, prosim, matere, da spečejo potice in jih prinesejo na prireditev.

** Spomnimo se ob praznikih naših bolnikov in jim dajmo naše molitve; razveselimo jih z obiski v duhu krščanske ljubezni. - Med bolniki je tudi p. Bernard, ki se že dva tedna zdravi v St. Vincent's Hospital. Ko to pišem, se dosti bolje počuti. Bog daj, da bi kmalu zopet prijel za delo pri "Mislih". Njemu in vsem bolnikom želimo skorajšnjega okrevanja.

** V slučaju dežja bo na božič, novo leto in nedelji po teh praznikih druga sv. maša eno uro pozneje, to je ob 11 1/2 v cerkvi sv. Marjete v Merrylandsu.

** Priložene so kuverte. Komur ni dobrodošla, naj oprost. (str. 4)

RAFAEL 1972

(Vol. 7, No. 1, marec 1972)

UREDNIŠTVO IN UPRAVA "MISLI"

Kot vam je že znano, se je naš mesečnik "MISLI" preselil v Melbourne. Njegov novi urednik je p. Bazilij Valentin. Naslov za list je: "MISLI", 19 A' Beckett St., Kew, Vic, 3101. List izhaja že 21. leto. Od teh let ga je urejeval 16 let p. Bernard Ambrožič. Letos v začetku leta je uredništvo odložil zaradi bolezni, ki ga že nekaj mesecev muči. - Vse dopise za list pošiljajte na naslov v Kew (Melbourne), kot je naznačeno zgoraj. Čas za dopise je do 20. vsakega meseca za številko prihodnjega meseca. GLEDE NAROČNINE ZA LIST: NAROČNINO LAHKO PORAVNATE PRI KATEREM KOLI SLOVENSKEM DUHOVNIKU. - Važno je tudi, da v list redno poročamo vse, kar se tiče življenja in dela naših rojakov v Avstraliji. Le tako bo list vsestransko zanimiv in privlačen. List ni "patrov", ampak nas vseh. Zato naj vsak, ki je večš pisanja, postane sodelavec pri listu. - Pridobivajmo nove naročnike. Pokažimo list novodošlim rojakom in jih povabimo, da se nanj naroče.

** V mesecu majniku, ki je posvečen nebeški Materi Mariji, bomo imeli šmarnično pobožnost vsako soboto zvečer ob pol osmi uri. (str. 6)

SLOVENSKE SLUŽBE BOŽJE

V slovenski cerkvi v Merrylandsu so službe božje vsako nedeljo ob 8:30 in 10:30 (to velja vključno do velikonočne nedelje), od bele nedelje, 9. aprila, dalje pa bodo



ob 9:30 in 10:30. Mešani zbor pod vodstvom g. Klakočerja prepeva pri prvi maši. Pri drugi maši pa bo po možnosti prepeval vsaj enkrat na mesec otroški zbor pod vodstvom g. Vinka Kobala. Na zapovedane praznike pa je večerna maša ob 18. Poleg tega je sv. maša vsako soboto ob 1/2 8 zvečer in na prve petke v mesecu ob isti uri. Pri sobotni maši lahko opravite nedeljsko dolžnost za naslednji dan, če ne morete v nedeljo k sv. maši. Na prve petke v mesecu je po sv. maši tudi kratka pobožnost v čast Srcu Jezusovemu z blagoslovom z Najsvetejšim. Na prve sobote v mesecu pa kratke molitve za blagor domovine in za proglasitev blaženim škofov Baraga in Slomška. Svete maše pa so tudi še na nekatere pomembnejše nezapovedane praznike, kakor je objavljeno v "Mislih".

SPOVED

Sv. spoved lahko opravite v Merrylandsu vselej pol ure pred sv. mašo. Spovednik je na razpolago do 5 minut pred začetkom službe božje. Pridite vsaj 15 ali 20 minut pred sv. mašo.

PEVSKI ZBOR

Mešani zbor ima vajo vsako nedeljo po prvi maši, razen, če je drugače oznanjeno. Moški odsek zbora pa ima poleg te še vajo ob petkih ob 18 zvečer v Merrylandsu. **Novi pevci in pevke so vedno dobrodošli.**

(Ovitek, str. 2)

BOLNIKI

Prosim, da obvestite slovenskega duhovnika o bolnikih. Čeprav imamo dosti opravil, vendar moramo imeti čas za skrb za bolnike. Večkrat se zgodi, da je kdo v bolnici, ali doma, resno bolan, pa nihče ne obvesti duhovnika, da bi bolnika obiskal in, če je potrebno, podelil zakramente za bolne. Bolnikovi sorodniki imajo to dolžnost, da obvestijo duhovnika. Če pa oni tega ne store, pa naj kateri od prijateljev in znancev to stori. - Dostikrat se zgodi, da je kdo precej bolan, pa duhovnik ne ve za to. Pozneje enkrat pa bolnik skoro očitajoče reče, da ga slovenski duhovnik ni obiskal v bolezni. Kako naj ga obišče, ko pa nihče ne pove, da je bil ta ali oni bolan. Pa tudi, če ni bolezen resna, je prav, da vemo za bolnike, da se jih lahko vsaj v molitvi spomnimo in pri nedeljski službi božji.

Nekateri imajo napačno mnenje, da, če nekdo prejme zakrament bolniškega maziljenja, da je potem kar "za umret". Dostikrat prav ta zakrament pomaga k izboljšanju zdravja. Nikar ne čakati do skrajnosti. Kristjan mora vedeti, da je v bolezni treba skrbeti ne samo za telesno zdravje, ampak tudi za blagor neumrjoče duše. Kako nesmiselno ravnajo nekateri svojci bolnikov, ko skušajo pomagati do zdravja svojemu bolniku. Tisoč stvari mu nudijo in tekajo okrog njegove postelje kakor brez glave. Nikomur pa ne pride na misel, da bi bolniku preskrbel mir srca in vesti s tem, da bi mu preskrbel duhovnika, ki bi ga spravil z Bogom. Morda je ravno njegova nemirna vest najhujša bolezen in vzrok strahu, ki ga muči. - Nekateri so mnenja, da se duhovnika nikomur ne sme vsiljevati in se ga pokliče le, če bolnik sam izrecno želi. Ali ni samo po sebi razumljivo, da boste poklicali zdravnika



za vam drago osebo, če je bolna. To pač storite, ker tej osebi hočete dobro. Ali ne boste isto storili za nekoga, ki ste zanj odgovorni, ga spoštujete in vam je prijatelj z ozirom na dušno zdravje s tem, da boste poklicali duhovnika?! - Kako napačno je ravnanje svojcev, ko oče ali mati, sorodnik leži na smrtni postelji, pa jih skrbi vse, kar se tiče zapuščine, to in ono, le o prejemu zakramentov za bolnike in umirajoče vlada slovesen molk in si nihče ne drzne sprožiti to vprašanje... Kot bi ne imel bolnik neumrjoče duše in kot, da ni posmrtnega življenja, nebes, pekla, vic... Ne ravnajmo vendar tako nekrščansko!

(str. 7-8)

P. BERNARD SE ZAHVALJUJE

P. Bernard je prestal srečno operacijo in se je 11. marca vrnil na Point Piper. Njegovo zdravje se hitro boljša. Ob tej priliki, ko je zapustil bolnico, se vsem rojakom iskreno zahvaljuje za pozornost, ki so mu jo nudili z obiski ob času bolezni, za karte, molitve, ki so jih opravljali v ta namen, da bi čimprej okreval. Sedaj je pater Bernard toliko pri moči, da bo lahko zopet skrbel za slovesno službo božjo pri Sv. Patriku v Sydneyu in Croydon Parku. Pri patru še vedno lahko naročite Zbornik iz Argentine in večino knjig, ki so oglaševane v Jan. - Feb. številki MISLI. Naslov zanj je še isti, to je P. O. Box 136, Double Bay, N. S. W. 2029, telefon 36-1525.

(str. 8)

P. BERNARD - OSEMDESETLETNIK

P. Bernard Ambrožič O. F. M. praznuje letos v aprilu mesecu kar dva lepa jubileja. Dne 1. aprila obhaja 60-letnico redovnih obljub in 20. aprila 80-letnico rojstva. Ko to pišem, se pater še nahaja v St. Vincent's Hospital, kjer je pred tremi tedni prestal težko operacijo. Sedaj je, hvala Bogu, na poti okrevanja. Kot upa, bo v tem tednu odpuščen iz bolnišnice. - P. Bernard je 16 let zelo uspešno urejal list "MISLI". Sedemnajst let je neumorno deloval za dobrobit slovenskih rojakov v Sydneyu. Tudi v bodoče bo še rad pomagal z dušnopastirskim delom, s pisanjem za list MISLI, da mu bo le zdravje to dopuščalo. Od svojih osemdeset let, jih je več kot petdeset posvetil delu za izseljence v Ameriki, Kanadi in Avstraliji. To ogromno delo, ki je zahtevalo veliko žrtev in nesebičnega žrtvovanja, je težko opisati v nekaj vrsticah. Mesečnik "MISLI" bo za ta dva patrova jubileja prinesel obširnejši članek. Jubilantu iskreno čestitamo k izrednim jubilejem in prosimo vsemogočnega Boga, da naj ga še dolgo ohrani med nami!

(str. 8)

p. Valerijan Jenko OFM (1971-1972)

PROŠNJA UREDNIKA

V našem uredništvu oziroma arhivu našega Slovenskega misijona sv. Rafaela manjkajo nekatere prve številke našega glasila, natančno številki 1 in 3 leta 1966 (Leto I.) Če ima kdo kaj v arhivu ali lahko posodi, da skopiramo in potem vrnemo, ali podari iz kakšne zapuščine ali ima odveč, se priporočamo. Oglasite se in se dogovorimo!

p. Darko



+ ŠKOF MSGR. METOD PIRIH (* 9.5.1936 Lokovec, + 23.3.2021 Vipava)

V MALEM SEMENIŠČU V VIPAVI, KJER JE BIVAL, JE V TOREK, 23.3.2021 ZGODAJ POPOLDNE ODŠEL H GOSPODARJU ŽIVLJENJA UPOKOJENI KOPRSKI ŠKOF MSGR. METOD PIRIH. SLOVENCE IN BRATE FRANČIŠKANE V AVSTRALIJI JE OBISKAL DVAKRAT, LETA 1991 IN LETA 2008. BIL JE KAPLAN, TAJNIK ŠKOFA DR. JANEZA JENKA, SPIRITUAL BOGOSLOVCEV, ŠKOF POMOČNIK IN 25 LET ŠKOF ORDINARIJ ŠKOFIJE KOPER (1987-2012). LETA 2013 JE OBHAJAL SVOJO ZLATO MAŠO.

Škofov bratranec je bil msgr. Vladimir Pirih (1922-2007), dolgoletni župnik in dekan v Postojni. V samostanu sester benediktink na Cresu pa živi škofova mlajša sestra Milica - s. Sholastika.

V našem Rafaelu objavljamo spomine na oba obiska Slovencev v Avstraliji - iz Kronike našega slovenskega misijona, enako kot smo objavili spomine na oba obiska nadškofa msgr. Alojza Urana.

OBISK ŠKOFA MSGR. METODA PIRIHA IN NAŠEGA PROVINCIALA P. DR. MIHAELA S. VOVKA (1991): P. Ciril (ki je bil na obisku v Sloveniji) in koprski škof msgr. Metod Pirih sta pristala v Avstraliji v petek, 16.8. Škof Metod je začel svoj pastoralni obisk v Perthu, WA, od 20. do 29.8. sta obiskala Adelaide in skupaj s p. Janezom so obiskali še rojake v Coober Pedyju, Milduri in v Berriu. V Adelaide se jim je pridružil p. dr. Mihael S. Vovk, naš provincial, ki je prišel iz San Diega, CA, ZDA, po končanem generalnem kapitlju in obisku naših bratov v kustodiji.

V četrtek, 29.8. zvečer je gosta in p. Cirila v Sydneyu pričakala lepa skupina rojakov, bili so tudi v narodnih nošah. Naslednji dan zvečer so imeli srečanje z g. škofom birmanci, starši in botri.

V soboto, 31.8., je škof maševal in pridigal rojakom v Figtreeju - Wollongongu. Pozdravila ga je predsednica Kluba Marica Kerčmar. V dvorani so pripravili večerjo in praznovanje očetovskega dne.

V nedeljo, 1.9.1991, je škof Metod maševal in govoril v Merrylandsu ter podelil zakrament sv. birme 13 birmancem. Škofa je pozdravila Gabrijela Pirc, Adrian Vičič mu je izročil denarni dar za prizadete otroke v domovini (zbrali naši birmanci), Silvija Šuber pa je pozdravila provinciala p. Miha. Gabrijela Pirc in Dabid Babič sta se po obhajilu zahvalila katehistinji Milki Stanič, ki je pripravljala letošnje birmance. - Pri sv. maši so prepevali združeni pevski zbori: domači cerkveni zbor, triglavski moški zbor in ženski pevski zbor iz Wollongonga. Po birmanski sv. maši so pripravili piknik in praznovanje očetovskega dne.

Popoldne je koprski škof maševal v Canberri - Garranu, kjer sta ga pozdravila v narodnih nošah Veronika in Cvetko ml. Falež in mu izročila šopek cvetja. Večerjo so pripravili v slovenskem klubu. Škofa sta spremljala p. provincial in domača patra. Naslednji dan si je ogledal avstralsko glavno mesto in obiskal nadškofa msgr. Francisa Carrola. popeljala še na Zlato Obalo in na Planinko - Cornubio, QLD (7. in 8.9.). V torek, 10.9., se je g. škof poslovil od naše skupnosti in nadaljeval pot v Wagga-Waggo, NSW, kjer ga je prevzel p. Bazilij. V Kew je škof Metod prav tako maševal, birmoval in blagoslovil Dom počitka matere Romane. V Slovenijo se vrača 19.9.

Provincial p. Mihael S. Vovk je ob obisku škofa Metoda Piriha v Avstraliji vizitiral naše



brate, skupen sestanek so imeli v Kew-Melbournu, v četrtek, 5.9., pa je poletel domov. (Prim. KRONIKA III. (Vol. 1979-1994, 138-140.)

OBISK ŠKOFA IN P. PROVINCIALA 1998

Škof msgr. Metod Pirih in provincial p. Stane Zore sta napovedala svoj obisk po dogovoru in usklajevanju s patri za praznovanje jubilejev od 18.8. do 23.9. Pastoralni obisk bosta začela v Perthu, WA, in se nato pomikala proti vzhodu. Na žalost pa je škofu Metodu bolezen prekrizala načrte. (...) Zato je v tej stiski uredil dokumente in prišel na obisk v Avstralijo ljubljanski pomožni škof msgr. Alojz Uran.

(KRONIKA III. (Vol. 1995-2003), 47) Škof Metod Pirih je spet obiskal Avstralijo deset let kasneje, za naše jubileje (2008). Prišla sta skupaj s provincialom p. dr. Viktorjem Papežem.

OBISK ŠKOFA MSGR. METODA PIRIHA IN PROVINCIALA P. DR. VIKTORJA PAPEŽA (2008)

V novembru 2008 smo praznovali naše jubileje:

- 9.11.: 35-letnico blagoslova naše cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu - Sydneyu
- isti dan popoldne 25-letnico blagoslova cerkve vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu;
- 16.11.: 45-letnico blagoslova naše cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew-Melbournu;
- 23.11., na praznik Kristusa Kralja, 25-letnico blagoslova cerkve sv. Družine v Adelaide.

Za ta slavlja smo patri Ciril, Janez, Valerijan in Darko in rojaki povabili koprškega škofa msgr. Metoda Piriha in našega provinciala dr. p. Viktorja Papeža OFM, ki sta se z veseljem odzvala in prišla med nas. Škof Metod je bil toliko bolj vesel, da je po dolgem času spet prišel pogledat slovenske rojake v Avstralijo. Pred desetimi leti je že imel letalsko karto za Avstralijo, pa zaradi bolezni takrat ni mogel na pot. Zato je sedaj res hvaležen Bogu, nam je dejal. - P. Viktor Papež pa je obenem opravil kanonično vizitacijo naših hiš in podpisal knjige, ki so predpisane.

P. Darko je podrobno opisal naše skupne dni in praznovanja v Mislih, kjer je članek iz Sydneya pomenljivo naslovil "SVETO LETO 2008", saj se doslej pri nas še ni zgodilo, da bi nas kdaj prej obiskala v enem letu kar dva slovenska škofa - škof msgr. dr. Peter Štumpf za Svetovni dan mladih in škof msgr. Metod Pirih, in 2 PAPEŽA - papež Benedikt XVI. in sedaj še p. Viktor, ki se piše Papež (prim. Misli 11-12/2008, 16-17.) (KRONIKA V. (Vol 2007-2010, 73-74)

(Nadaljevanje prihodnjič.)

POGREBNO SV. MAŠO ZA + ŠKOFA METODA PIRIHA je vodil koprski škof msgr. dr. Jurij Bizjak v romarski cerkvi Matere Božje v Logu pri Vipavi 25.3.2021. Somaševali so apostolski nuncij msgr. Jean Marie Speich in predstavniki duhovnikov. Po sv. maši so pokojnega škofa Metoda prepeljali na Sveto Goro in ga položili v grobnico za glavnim oltarjem. Pogreb je prav tako vodil škof Jurij Bizjak. Zaradi varnostnih ukrepov po epidemiji korona virusa so se zbrali v ožjem družinskem krogu.

Rojake vabimo, naj se pokojnega škofa spomnijo v molitvah in naj darujejo za svete maše zanj.

P. DARKO



PREJEM ZAKRAMENTOV SV. KRST:

GABRIELLA ŠPELA MARIE STUART, hči Gavina Scotta Donalda Stuarta in Mateje Slobodnik, rojena 30.6.2020 v Randwicku, krščena 29.5.2021 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

LUKE DANIEL LAWS, rojen 7.11.2019, in **PATRIK JAMES LAWS**, rojen 7.10.2021, sinova Petra in Tamare r. Letnar, oba krščena pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 20.11.2021.

NAŠI POKOJNI

MARIJA KUKURUZOVIĆ

R. 8.3.1956 Novo mesto
U. 27.12.2018 Lake Heights, NSW. Sv. maša 11.1.2019 v hrvaški cerkvi Marije Kraljice v Wollongongu - Figtreeju. Pokopana je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

ZOFIJA - SONJA KUPREŠAK

R. 24.4.1943 Senovo
U. 6.12.2020 Prince of Wales Hospital, Camperdown, NSW. Cerkevni obred 14.12.2020 v kapeli Mother of Mercy na pokopališču Rookwood. Pokopana je na tamkajšnjem hrvaškem pokopališču sv. Nikolaja Tavelića.

JOSEPHINE KOZAR

R. 21.1.1934 Gladbeck v Westfaliji, Nemčija.
U. 8.2.2021 Mount Warrigal, NSW. Pogrebni obred 16.2.2021 na pokopališču Lakeside - Kanahooka, kjer je tudi pokopana.

FRANC - FRANK SEDMAK

R. 22.9.1933 Juršče pri Pivki, ŽU Trnje.
U. 9.2.2021 Newcastle, NSW - bolnišnica.

Sv. maša 25.2.2021 v cerkvi Presv. Imena Jezusovega v Forsterju, NSW. Nato je bil pokojnik upepeljen.

FRANK BRUMEN

R. 28.9.1935 Knežak.
U. 26.3.2021 Bankstown Hospital, NSW. Cerkevni pogrebni obred 31.3.2021 v Rookwoodu, Memorial Garden & Crematorium. Nato je bil pokojnik upepeljen.

DANICA VUCICH, r. BRKOVEC

R. 23.11.1953 Ljubljana.
U. 1.3.2021 Wentworthville, NSW. Sv. maša 23.3.2021 v župnijski cerkvi Marije, Kraljice miru v Greystanesu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

VERA ČEBOKLI, r. CENČIČ

R. 7.10.1925 Potoki, ŽU Kred (sedaj Kobarid)
U. 13.3.2021 Mark Moran Aged Care Facility, Vacluse, NSW. Sv. maša 25.3.2021 v župnijski cerkvi Marije, morske zvezde - Our Lady Star of the Sea, Watsons Bay, NSW. Nato je bila pokojnica upepeljena.

ANTON FATUR

R. 18.1.1939 Nova Sušica, ŽU Košana
U. 18.4.2021 Concord Hospital, NSW. Cerkevni pogrebni obred 28.4.2021 v kapeli Mother of Mercy na pokopališču Rookwood. Nato je bil pokojnik upepeljen.

MARIJA BASIOLI, r. FABJANČIČ

R. 12.10.1937 Povžane, ŽU Hrpelje - Kozina
U. 18.4.2021 Concord Hospital, NSW. Sv. maša 26.4.2021 v hrvaški cerkvi sv. Antona Padovanskega v Summer Hillu. Pokopana je na hrvaškem pokopališču sv. Nikolaja Tavelića v Rookwoodu.

FRANC VIDIC

R. 8.2.1928 Grosuplje
U. 9.5.2021 Blacktown Hospital, NSW. Sv. maša 14.5.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

BRIGITA ŽELE, r. BEDERNJAK

R. 2.10.1962 Montreal, Kanada
U. 10.5.2021 Liverpool Hospital, NSW. Sv. maša 18.5.2021 v kapeli Mother of Mercy na pokopališču Rookwood. Nato je bila pokojnica upepeljena.

MARTIN BREKAN

R. 9.11.1937 Šentjanž na Dolenjskem
U. 13.5.2021 Westmead Hospital, NSW. Sv. maša 21.5.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen.

MILAN GALIČ

R. 8.8.1939 Veliki Lipoglav pri Ločah pri Poljčanah, ŽU Loče
U. 10.5.2021 Concord Palliative Care, NSW. Pogrebni obred 25.5.2021 v kapeli Srca Jezusovega na pokopališču Rookwood. Pokopan je na tamkajšnjem slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

ANTON ULE

R. 12.4.1932 Lipsenj, ŽU Grahovo pri Cerknici.
U. 23.5.2021 Liverpool Hospital, NSW. Sv. maša 31.5.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na pokopališču Liverpool.

MARIJA ŽIBERT, r. PETRIČ

R. 30.9.1937 Novo mesto
U. 29.5.2021 John Edmondson VC Gardens, Austral, NSW. Cerkevni pogrebni obred 5.6.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela

v Merrylandsu. Pokojnica je bila upepeljena.

DUŠAN CAR

R. 22.2.1967 Ljubljana
U. 10.6.2021 Londonderry, NSW. Sv. maša 21.6.2021 v župnijski cerkvi Matere Božje - Our Lady of the Victories, Horsley Park, NSW. Nato je bil pokojnik upepeljen v Pinegrove-u.

ANTON ŠPICLIN

R. 11.4.1938 Gornja Bistrica, ŽU Črenšovci
U. 30.6.2021 Cardinal Gilroy Village, Merrylands, NSW. Sv. maša 12.8.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu. Zaradi poslabšanja stanja epidemije korona virusa smo se zbrali v najožjem družinskem krogu.

JOŽE DEBEVEC

R. 22. 10. 1930 Begunje pri Cerknici
U. 1. 7. 2021 S. Antonio da Padova Village, Ryde, NSW. Sv. maša 13.7.2021 v župnijski cerkvi Sv. Duha v North Ryde-u. Pokopan je na pokopališču Field of Mars, Ryde.

JOŽE VOHAR

R. 9.4.1936 Beltinci
U. 8.7.2021 Gold Coast Hospital, Southport, QLD. Pogrebni obred v cerkvi Marije Brezmadežne v Ashmore-u. Pokopan je na pokopališču Southport Lawn Cemetery.

JOŽEFA JOŽELJ, r. KOTNIK: Sv. maša in pogreb sta bila 18.10.2021.

**P. MARIJAN GLAMOČAK O. F. M.**

R. 23.11.1946 Ljubunčič pri Livnu, Bosna in Hercegovina.

U. 10.7.2021 Rovinj. Nazadnje je bil župnik v Rovinju in v Rovinjskem Selu. Med hrvaškimi rojaki v Avstraliji je deloval 23 let, največ v St. John's Parku, kjer je bil voditelj hrvaške cerkve in misijona sv. Nikolaja Tavelića 15 let. Sv. maša v župnijski cerkvi sv. Filipa in Jakoba 14.7.2021 v Vukovarju. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

P. EUZEBIJE (PETAR) MAK O. F. M.

R. 9.2.1932 Varaždin

U. 2.8.2021 Newcastle. P. Euzebij je hrvaški pater, poznan tudi slovenskim rojakom. Deloval je v Zagrebu, v Iloku in 53 let v Avstraliji: v Wollongongu, v Sydneyu in več kot 50 let v Newcastlu, kjer je vodil misijon sv. Jožefa. - Sv. maša 10.8.2021 v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Tavelića v St. John's Parku. Pokopan je na pokopališču Rookwood.

JANEZ BOŽIČKO

R. 20.7.1944 Dolena, ŽU Sv. Vid pri Ptuj
U. 14.8.2021 Young Hospital, Young NSW. Sv. maša 20.8.2021 v župnijski cerkvi Matere Božje v Youngu. Pokopan je na tamkajšnjem pokopališču.

ŠTEFAN SEČKO

R. 29.3.1930 Polana na Goričkem
U. 31.8.2021 Queanbeyan, NSW. Pogrebni obred 7.9.2021 v luteranski cerkvi Immanuel Woden Valley Canberri - Lyons, ACT. Pokopan je na pokopališču v Queanbeyanu.

BRUNO ZAVNIK

R. 22.1.1935 Št. Peter - Pivka
U. 31.8.2021 Sunshine Coast. Cerkevni pogrebni obred 11.10.2021 v kapeli

Greg & Weight v Buderimu. Nato je bil pokojnik upepeljen.

MILENA LOCHNER, r. MEDVEDEC

R. 24. 10. 1930 Črni Vrh nad Idrijo
U. 7. 9. 2021 Gertrude and Abbott Nursing Home, Surry Hills, NSW. Sv. maša 16.9.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ZOFIJA HRAST, r. VALENTINČIČ

R. 18.9.1931 Kanalski Vrh, ŽU Kanal
U. 12.9.2021 Bolton Clarke - Cabrini Village, Westmead, NSW. Sv. maša 17.9.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MILENA TOMAŽIN, r. PAVLIN

R. 22.1.1949 Loka, ŽU Šentjernej
U. 19.9.2021 Lithgow, NSW. Sv. maša 30.9.2021 v župnijski cerkvi sv. Patrika v Lithgowu. Nato je bila pokojnica upeljena.

ŠTEFAN ZADRAVEC

R. 16.7.1940 Melinci, ŽU Beltinci
U. 25.9.2021 Rosemeadow. Sv. maša 8.10.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

JOŽEFA JOŽELJ, r. KOTNIK

R. 28.3.1937 Lipsenj, ŽU Grahovo pri Cerknici
U. 6.10.2021 Bankstown Hospital, NSW. Sv. maša v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANGELA ROŽANC, r. STARE

R. 13.8.1933 Vodice nad Ljubljano
U. 7. 10. 2021 Liverpool Hospital, NSW. Sv.



maša 15.10.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARICA ANDRENŠEK, r. RADOČAJ

R. 26.6.1937 Radočaji, ŽU Sv. Juraj na Bregu, Hrvaška
U. 17. 10. 2021 Liverpool Hospital. Sv. maša 2.11.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARIJA – MARA ŠKOFIC, r. LEBAN

R. 21. 12. 1929 Črniče
U. 21. 10. 2021 Katoomba Hospital, NSW. Sv. maša 30.10.2021 v župnijski cerkvi Marije Brezmadežne v Unanderrri. Pokopana je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

IVANKA KROPIČ, roj. VERBIČ

R. 5.12.1926 Dramlje
U. 22.10.2021 Wollongong Hospital, NSW. Sv. maša 3.11.2021 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju. Pokopana je na pokopališču Kembla Grange.

++ MARIJA IN EMIL GROSAN

V mesecu juliju 2020 nas je po dolgi in hudi bolezni zapustil naš rojak, prijatelj, sodelavec in nenadomestljiv član slovenske skupnosti v Newcastlu Emil Grosman. Star je bil 86 let. Umrl je 9. julija 2020 v Newcastlu. Dne 5. septembra 2020 pa nas je globoko pretresla novica, da nas je nenadoma zapustila še Emilova žena Marija, dolgoletna dolgoletna tajnica in kasneje predsednica Slovenskega društva Tivoli Newcastle in prav tako dejavna članica naše slovenske družine, tudi v Sydneyu.

Emil in Marija sta bila več kot 60 let nerazdružljiv par, v dobrem in slabem, kakor sta si tudi obljubila, ko sta sklenila zakon.

MARIJA GROSAN, rojena JELEN, 12. julija 1939, je bila doma iz Bunčanov v župniji Veržej.

EMIL GROSAN je bil rojen 21. marca 1934 na Aženskem Vrhju v župniji Gornja Radgona. V Avstralijo sta prispela skupaj z Marijo leta 1957 in po krajšem bivanju v kampu Bonegilla sta se poročila in si ustvarila dom v Newcastlu, kjer se jima je rodil sin Emil. Ko je bilo leta 1959 tam ustanovljeno Slovensko društvo Tivoli, sta se oba pridružila in Marija je postala tajnica te nove organizacije. Organizirala



sta društvene aktivnosti, zabave in kulturne prireditve, koncerte ansamblov iz domovine, piknike v naravi, obiske in predstave obiskujočih dramskih skupin, obiske naših duhovnikov za redne svete maše (vsako 5. nedeljo v mesecu) in tudi izlete in prevoz članov na obiske k drugim slovenskim organizacijam širom dežele. Pogosto sta nudila prenočišče in gostoljubje za obiskovalcem iz domovine, pa tudi brezplačno uslugo slovenskim turistom, ki se niso dovolj dobro znašli na obisku Newcastla in okoliških znamenitosti in so potrebovali prenočišče ali pomoč.

Emil in Marija ter drugi člani skupnosti so neutrudno skrbeli za starejše člane slovenske skupnosti v Newcastlu in okolici, poskrbela sta za prevoz k zdravnikom ali na obiske, na prireditve, tudi na naše prireditve v Sydneyu, k sv. mašam, na prireditve, igre v Merrylands, jim pomagala z nasveti, pri izpolnjevanju papirjev, dokumentov, kot prevajalca. Marija je bila tudi uslužbenka JP (Justice and Peace) in pooblaščenka za overjanje dokumentov. Načrtovala in pripravljala sta programe, kronike, razstave in proslave Slovenskega društva Tivoli za posebne priložnosti.

Marija in Emil sta kmalu navezala stik z nami, rojaki in organizacijami v Sydneyu, Wollongongu in pri slovenskem misijonu v Merrylandsu, kjer smo se redno srečali na prireditvah ali slovesnostih, za obletnico dneva državnosti v NSW Parlamentu, na slovenskih-mladinskih koncertih in na naših izletih in romanjih, Emil nas je vozil z malim avtobusom. Njune sposobnosti smo hitro spoznali in zaprosili smo Marijo za pomoč pri razstavah in proslavah pomembnih obletnic posameznih organizacij, kot so bile: 50-letnica Slovenskega društva Sydney, razstava Building Blocks v dvorani slovenskega misijona za časa Olimpiade, še posebno pa ob ustanovitvi arhivov HASA NSW, kjer je bila Marija kot zastopnica Društva Tivoli ena od ustanovnih članov in je opravljala delo tajnice arhivov več kot 15 let.

Po smrti dolgoletnega predsednika Društva Tivoli g. Iva Klopčiča (u. leta 2008) in še vedno prihajala en dan ali tudi več dni v tednu v Sydney na delo v HASA NSW archive, kjer so z drugimi arhivarji urejali arhivsko gradivo, ali pa je pomagala urejati razstave in Zlata srečanja priseljencev, razstave in proslave obletnic naših duhovnikov, sodelovala je pri delu za "Slovenian of the Year Awards" v Klubu Triglav ali pa tam, kjer koli je bilo treba pomagati. Tako globoko in popolnoma sta se vključila oba z možem v naše življenje in delo v Sydneyu, da smo včasih kar pozabili, da živita v Newcastlu.

Leta 1980 je bila Marija imenovana za mirovnega sodnika, kar ji naložilo še dodatne dolžnosti v skupnosti.

Za priznanje za njen pomemben prispevek k slovenski skupnosti, zlasti pri oskrbi starejših Slovencev v Newcastlu, kot arhivarja za Slovenski arhiv v Newcastlu, in za druge potrebe skupnosti je prejela vrsto priznanj in nagrad:

* 1999 - nagrada NSW Premiers Award - za njeno delo v slovenski skupnosti v NSW.

* Priznanje Slovenskega olimpijskega in paraolimpijskega komiteja za njeno pomoč in prispevek med olimpijskimi igrami v Sydneyu 2000.

* Priznanje za Slovenke leta: 'Najzaslužnejši starejši državljani leta 2004' (Senior Citizen) v Klubu Triglav.

* Leta 2017 - Posebno priznanje za njeno delo v slovenski skupnosti - Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije.



* Leta 2020 je bila tudi predlagana za Order of Australia (OAM), na žalost pa jo je Bog poklical k sebi, še preden je prišlo do tega, da bi ji podelili to visoko odlikovanje.

Kljub vsem tem priznanjem in pohvalam je Marija Grosman ostajala skromna in prijazna in je vedno bila pripravljena pomagati vsem, ki so bili potrebni.

Pri opravljanju tolikega izjemnega in nesebičnega dela za skupnost je Marija skrbela tudi za lastno družino. Imela je srečo, da so imeli tako njen mož Emil, kot tudi sin Emil mlajši z ženo Tino veliko razumevanje za vse dolžnosti, ki si jih je nalagala dan za dnem, leto za letom, vse dokler se začelo slabšati njeno zdravje, še bolj pa zdravje ljubljenega moža, tako, da se je morala osredotočiti na to, da mu je zagotavljala oskrbo in podporo. Na žalost Emilu ob še tako skrbni negi in zdravljenju ni uspelo premagati rakavega obolenja in njegova smrt je bila za Marijo, sina Emila, snaho Tino in vnuka Rebecca in Jarrada strašen udarec, ki je vplival tudi na Marijino zdravje. Leta prinesejo svoje, okoliščine in omejitve zaradi COVID-19 prav tako, da ji vsi dolgoletni prijatelji in sodelavci nismo mogli stati ob strani v najtežjih preizkušnjah. Zelo smo jo pogrešali in stalno smo ostajali v stikih z Marijo po telefonu, kar jo je vedno zelo razveselilo, nihče od nas pa ni pričakoval, da jo Bog že tako v kratkem času, iznenada poklical k sebi. Pogrešamo jo, posebno sodelavke in sodelavci HASA NSW, naše cerkve sv. Rafaela, rojaki iz društev in klubov, saj je bila kot sestra vsakemu od nas, vedno pripravljena pomagati, vedno je imela dobro besedo ali nasvet. Bog ji daj, da je sedaj mirna in zadovoljna skupaj s svojim možem Emilom, ki je bil prav tako velik del našega življenja in dela.

Naše sožalje sinu Emilu in družini. Vsi člani družine so bili Marijina velika ljubezen in ponos in naj ji bo lahka avstralska zemlja, naša druga domovina.

Martha Magajna



Marija in Emil Grosman, Newcastle, 13. marec 2020, foto Florjan Auser



Jožko Kragelj: OD POSTAJE DO POSTAJE - 18. (samozaložba, Gorica 1998)

BATUJE

1992

Knjižica o župniji Batuje v zbirki "Sakralni spomeniki Primorske" ima 48 strani drobnega tiska, ima štiri barvne fotografije in veliko črno-belih. Obsega zgodovinske podatke, opis obeh cerkva in življenjepise duhovnikov, ki so tukaj službovali. Knjižico sem sam založil jo jo podaril vsem družinam, da bi poznali svojo preteklost in vzljubili svojo župnijo. Ta knjižica mi je bila spodbuda za vse naslednje, ki jih je zdaj (1998, op.) že deset: Mengore, Sv. Lucija, Črni Vrh, Col, Budanje, Drežnica, Svete Višarje, Podkraj in Velike Žablje.

Sprva sem (ob upokojitvi, op.) mislil, da bi se preselil na Mirenski Grad ali na Sveto Goro. Kmalu sem spoznal, da niso voljni sprejeti nekoga, ki ni iz njihove skupnosti ali reda. Potipal sem v Malem semenišču v Vipavi. Ravnatelj Vinko Lapajne mi je rekel, naj vprašam škofa. Gospod škof ni bil nič proti. Rekel je, naj se dogovorim z ravnateljem.

Do praznika Marijinega vnebovzeta sem ostal na župniji. Ob slovesu so mi poklonili celoten pribor za privenjenje in maševanje na domu. Kot knjigo pa faksimile Brižinskih spomenikov.

Stavba semenišča je postala moj drugi dom, kjer nemoteno delam. Napisal sem spomine na mladostna leta z naslovom "Leta dozorevanja", monografijo "Ivan Trinko", prevedel sem Pronzatovo knjižico "Križev pot bolnika" in pripravil za drugo izdajo Abramove Planinske spise, letos (1998) pa monografijo o Vinku Vodopivcu in knjigo "Od postaje do postaje". Naprošen sem bil, da bi imel misijon v Clevelandu, Winnipegu, Montrealu in v Argentini duhovne vaje. O tem bom pozneje napisal. Sledijo naj odmevi na "Moje celice".

ODMEVI NA "MOJE CELICE"

Takoj po božični oddaji na Radiu Trst A sem prejel prve odzive. **Prof. Marija Kacin** z Opčin pri Trstu mi je napisala:

"Rada bi Vam povedala, da sem z velikim zanimanjem in z iskreno pozornostjo sledila Vašemu pripovedovanju po radiu Trst A... Če bi bil moj oče živ, bi Vam gotovo pisal tudi on. Vem, kako zelo Vas je cenil. Iskreno Vam voščim vse najboljše za novo leto in Vas lepo pozdravljam."

Marija Kacin

Gospa **Justi Sivec** iz Žabnic pod Sv. Višarjami mi je pisala:

"...Slišala sem Vas, ko ste nekoliko odgrnili zaveso mučeniških let. Jokala sem. 'Bogu hvala tudi za to,' ste rekli. Občudujem Vas in z Vami hvalim Boga za veliko zasluženje in plačilo, ki Vas čaka. A takrat je bilo res hudo. Molite tudi za nas včasih, ko smo tako slabi in omahljivi. Prisrčne pozdrave."

Justi

Gospa **Ivana Korče** iz Blatne Brezovice pri Vrhniku mi je pisala:

"Z velikim zanimanjem sem poslušala na Tržaškem radiu pogovor o Vašem križevem potu



v 'svobodi'. Šele včeraj sem pa v Družini prebrala odlomek o tistem, kar bomo brali v Družini. Z velikim zanimanjem bodo prebirali bralci to Vaše pričevanje o tistih časih 'svobode'. Jaz bi Vam predlagala, da bi zbrali vse podatke o vseh zaprtih duhovnikih. Gotovo je že veliko mrtvih, nekaj je pa gotovo še živih. Da bi jim tako postavili spomin. Če je bilo kaj o tem napisanega, mi ni znano. Morda imena vseh še živih in pa kak odlomek iz njihovega življenja. Mislim, da bi Vi to dobro opravili. Jaz imam sicer že 78 let za seboj, pa me še vedno zanima marsikaj. O dachauskih procesih se toliko piše, zakaj ne bi bilo še o duhovnikih kaj napisano. O njihovem križevem potu. Če je kaj bilo, mi oprostite, toda meni ni znano. Veliko Božjega blagoslova, dobrega zdravja in sreče v novem letu 1989 Vam želim."

27.12.1988

Ivana Korče

Pavel Goja iz Krkavč v slovenski Istri, ki je bil 13 let paznik v koprskih zaporih in je kljub odgovorni službi vsak teden krasil oltarje v domači cerkvi, mi je pisal: *"Ko sem bral Vašo izpoved o sveti noči, sem v filmu gledal mojo 13-letno zgodovino v zaporu. Da, in vseh 13 let sem skoraj delal za to sveto noč in sem v srcu želel vsem, da bi se rodil Kristus tudi v njih, kakor se je v meni do danes."*

Bog z Vami!"

Pavel iz Krkavč

Pozneje, ko so "Moje celice" izhajale v Družini, mi je pisal:

"Z Vami se vsi radujemo in veselimo, da se je borila grozota in ljubezen in zmaga je vidna. Ko potujem po svetu (kot kontrolor) in se večkrat pogovarjam o naši prelepi Družini, nujno pogovor nanese tudi na Vas. Usmiljenka iz Frankolovega mi je npr. dejala, da komaj čaka na novo Družino, da prebere članek o Vas. No, jaz pa kot paznik v zaporu 13 let, 6 mesecev in 6 dni bi tudi rad dodal še marsikaj, pa samo občudujem vsak Vaš stavek, vsako stvar, katero opisujete, osebe in predmete, vse je meni znano in živo. Vaše telesno trpljenje se ne da primerjati z 'dušo', katera si je želela ustvarjanja, veselja,... pa je bilo vse zoženo v eno samo celico. G. Jožko, iz Vaše potrpežljivosti je zrasla mogočna ljubezen, iz Vašega "Jaz" rastemo tudi mi in prav zato smo Vam hvaležni. Čeprav je zahvalna nedelja že mimo, naj hvaležnost zaobseže vse Vaše življenje in za vse lepo, ki ste ga naredili (tudi kot misijonar v naši župniji), naj vam bo Bog plačnik in želim tudi vam, kakor pokojnemu Ceku (duhovniku, op.) "še trpljenja" in g. Cimpriču "še bolečin", da Vam nebesa ne uidejo."

Vedno, ko sem pri svetem opravilu ali, ko krasim oltarje, se spomnim tudi na Vas in Vas priporočam Stvarniku, kateri naj Vas še naprej bodri in opozarja mene preko Vas, naj nobenemu ne primažem klofute, naj bom potrpežljiv, dober in iskren, da bo svet spoznal, da je v nas Božja ljubezen."

Iz lepih Krkavč se Vas spominja družina Goja, posebno pa Pavel, Vaš prijatelj, kateri Vas čaka ali Vas morda celo obišče."

9.11.1989

Poleg zapornikov, ki smo bili obsojeni na različne, razmeroma kar visoke zaporne kazni, so bili takrat z nami tudi taki, ki niso bili obsojeni, a so bili v zaporu tudi več kot dve leti. Rekli smo jim "dekadejevci" - DKD - družbeno koristno delo. Dogajalo se je, da so z njimi ravnali prav grdo. Večinoma bili izobraženci. Med takimi je prišel na Žale tudi **Rado Bordon**, rojak iz Trsta, časnikar in pesnik. Ko so začele v Družini izhajati "Moje celice", mi je pisal:



“Dragi Jožko, dragi prijatelj, pred seboj imam Družino in v njej začetek Tvoje žalostne pripovedi o celicah, skozi katere Te je vodilo življenje.

Z zanimanjem sem prebral začetek Tvoje zgodbe. Bere se lepo, kar dramatično in kar težko bom čakal nadaljevanje.

Veseli me, da si se lotil tega pisanja, saj imaš bralcem dosti povedati. In ko bo izšla knjiga (o tem ne dvomim), bom zelo počaščen, če mi boš poklonil izvod in vanj zapisal prijazno besedo v spomin na najino drugovanje.

Dragi Jožko, berem tudi, da si letos 4. februarja slavil svoj življenjski jubilej: 70. Čeprav z zamudo, sprejmi iskrene čestitke in najboljše želje. Predvsem Ti želim trdnega zdravja, uspeha v poklicu, pisateljskega navdiha in vsakršnega zadovoljstva.

Tudi jaz upam napisati še to in ono, iz tistih bridkih dni, ki so se nam močno zarežali v srce in spomin.

Z najboljšimi željami Tebi, vsem, ki so Ti ljubi, in Tvojim (tudi mojim) primorskim rojakom ter prisrčnimi pozdravi.”

Ljubljana, 3.5.1989

Tvoj stari

Rado Bordon z družino

Oglasila se je sestra pokojnega duhovnika Štefana Ceka, ki je bil tudi zaprt, in mi pisala: “Prečastiti gospod, dragi nepoznani prijatelj!

Gotovo boste presenečeni nad temi vrsticami, ki Vam jih piše sestra pok. duhovnika Štefana Ceka. Ko čitam Vaše celice, podoživljam spomine na leta, ko se mi je godilo kot Vaši sestri, ko je bil v preiskovalnem zaporu. Obsojen je bil na 6 let zaporu v Stari Gradski. Pomotoma so ga peljali na Goli otok, potem pa nazaj v Pazin. V Reki na postaji je prosil miličnika, ki ga je spremljal (ob polnoči), če bi ga odpeljal k sestri, ki je tam stanovala. Še danes sem mu hvaležna, čeprav ga ne poznam. Spoznanje mi pretrese srce, da so na svetu še dobri ljudje.

Rada bi poznala Vašo mamo in sestro. Je mama še živa? Ako bi imel moj sin avto, bi Vas mogoče obiskali. Dela v Lipici kot turistični vodič. Pred par meseci je imel karambol in sedaj čaka na drug avto.

Pošiljam Vam bratov testament. Prisrčno Vas pozdravljam, da bi Vam in Vašim dragim dobri Bog poplačal z zdravjem in Njegovo milostjo.”

Zora Novak

Obrov, 1989

Priložena oporoka Štefana Ceka:

“To oporoko sem sestavil v pričakovanju svoje obsodbe. Zelo miren sem, celo vesel. Tudi meni veljajo Jezusove besede: ‘Blaženi, ko vas bodo preganjali in govorili zoper mene laži, veselite se, velika je vaša plača v nebesih.’

Če živim, živeti hočem zate, o Gospod! Če umrem, rad Ti darujem, o Gospod, svoje življenje, saj si mi ga Ti dal. Sprejmi me v svoje srce, ki sem ga tako ljubil, in bodi mi milostljiv sodnik.

Moje telo naj počiva na laniškem pokopališču. Laniščani dragi, sprejmite me k sebi, ljubil sem vas, med vami hočem čakati sodni dan, z vami želim stopiti k presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu.

Kar je mojega imetja, izročam vse moji dragi mami. Mama, vedno sem vas ljubil, v nebesih



vas bom še bolj. Bog naj vam poplača veliko ljubezen, ki ste jo vedno izkazovala sinu duhovniku. Oprostite, če sem vas kdaj žalil in premalo ljubil.

Priporočam Zori in Milanu, da vzamejo mamo k sebi. Varujte jo, tolažite jo, svetnico. Iz mojega imetja plačajte maše zame. Iz nebes vam bom povračal.

Vsem, ki sem jih jaz žalil, ponižno prosim, da mi odpustijo.

Otroci iz Lanišča, bodite pobožni!

Dekleta in fantje, bodite čisti in močni v veri. Zaupajte, Bog je z vami!

Možje in žene, ostanite Bogu zvesti. Velika plača vas čaka v nebesih!

Vi vsi, ki ste za Kristusa kri prelivali, veselite se, ker se vam mučenci na nebu divijo, a bodoči rodovi se vas bodo s ponosom spominjali.

Zbogom, mama, zbogom, bratje in sestre, zbogom, moji dragi Laniščani, zbogom, vi prijatelji duhovniki.

Na svidenje pri Bogu. Amen!”

Štefan Cek, upravitelj župnije Lanišče

Napisal v Buzetu, dne 29. 8. 1948

Dne 27.11.1989 sta mi pisala kartico **Ciril in Tilka Musar** iz Zavoda za slepo mladino: “Ob branju Vašega življenjskega križevega pota ne moreva drugega, kakor da Vam izrazimo globoko spoštovanje. Trpimo z Vami in Vas prisrčno pozdravljamo.”

Ciril in Tilka Musar.

Jožica Kocjan iz Ljubljane je dne 18.12.1989 božičnemu in novoletnemu voščilu dodala še naslednje:

“Podlistek v Družini je zelo bran, saj je Družina kljub višji ceni vedno razprodana. Iz vsebine dojemam neprecenljive zaklade Tvoje notranjosti, mnogo trpljenja, premagovanja in globoke vere. Hvala za toliko duhovnih vredot.”

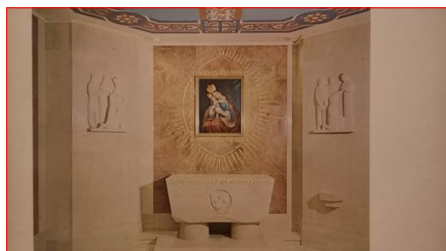
Jožica Kocjan

(N. d., 151-160.)



Jaslice, frančiškanski samostan Kamnik, Božič 2020

50-LETNICA KAPELE MARIJE POMAGAJ V WASHINGTONU, ZDA



Na praznik Marijinega vnebovzetja, 15.8.2021, so v slovenski kapeli Marije Pomagaj v Washingtonu, v baziliki-narodnem svetišču Marijinega brezmadežnega spočetja obhajali slovesno sv. mašo ob 50-letnici kapele Marije Pomagaj. Po dolgem obdobju zaprtja javnega življenja zaradi epidemije novega korona virusa so se znova osebno zbrali k slovesni praznični sv. maši.

Slovenska kapela v Washingtonu ni le verski, temveč tudi narodni in kulturni spomenik, ki trajno izpričuje navzočnost Slovencev v ZDA. Konec letošnjega leta bo v prostorih slovenske ambasade v Washingtonu odprta razstava o njenih začetkih, gradnji, za katero bodo zbrali tudi izvirne dokumente in slike, s katerimi bodo njeno zgodbo predstavili tudi širši javnosti.

Pobudo o gradnji kapele Marije Pomagaj v baziliki Brezmadežnega spočetja je dal Ciril Žebot, ki je takrat delal na Univerzi Georgetown v Washingtonu. Veličastno narodno svetišče je grajeno v dveh nadstropjih, zgornji del je osrednji cerkveni prostor, v spodnjem je kript, v kateri imajo različni narodi svoje kapele. Zakaj ne bi imeli kapele tudi Slovenci? Ideja je bila Cirilu Žebotu pri srcu, prav tako Vladimirju Preglju in še nekaterim Slovincem, ki živijo tam. Žebot je sprva sicer neuspešno pisal različnim organizacijam, dokler ni leta 1968 v Washingtonu imela letno konferenco Slovenska ženska zveza in sprejela resolucijo za zbiranje denarnih sredstev za gradnjo kapele. Nato so ustanovili Odbor Slovencev v Washingtonu, ki je začeli zbirati sredstva, saj je predstojništvo katedrale zahtevalo 70.000 dolarjev. V Clevelandu so ustanovili sklad in začeli zbirati darove. Na 101. obletnico Baragove smrti, 19.1.1969, so podpisali pogodbo o graditvi kapele. Slovesnosti posvečenja leta 1971 sta se udeležila škofa dr. Janez Jenko in dr. Maksimilijan Držičnik.

Slovenci v Washingtonu so pripravili brošuro o zgodovini krščanstva na Slovenskem, s pomočjo arhitektov pripravili osnutek opreme kapele in k sodelovanju povabili umetnika Franceta Goršeta. Ta je izdelal 4 marmorne reliefe – na prvem je krst princa Gorazda, na drugem je upodobljen Friderik Baraga z Indijanci, tretji ponazarja škofa Slomška z mladino, na četrtem so slovenski migranti v Združenih državah.

Leta 1969 so slovenski škofje za kapelo podarili kopijo milostne podobe Marije Pomagaj z Brezij. Oltar v kapeli je izdelan v obliki knežjega kamna. V kapeli so napisani različni citati škofov bl. Antona Martina Slomška, Božjega služabnika škofa Friderika Baraga in slovenskega pisatelja Ivana Cankarja.

Leta 1971 je bila kapela dokončana in na praznik Marijinega vnebovzetja, 15.8.1971, slovesno posvečena. Zelo slovesen dogodek posvetitve je trajal tri dni, udeležilo se ga je več kot tisoč Slovencev, ki so pripotovali z vsega sveta, tudi iz Kanade, Avstralije, Južne Amerike. Na posvetitev sta prišla škofa dr. Janez Jenko iz Kopra in dr. Maksimilijan Držičnik iz Maribora. Pripravili so bogat kulturni program.

»Njena 20-letnica se je praznovala veličastno, prisoten je bil tudi Lojze Peterle. Danes pa je



mlajših, vernih Slovencev v ZDA čedalje manj in je tudi obisk manjši.« (Leopoldina Plut Pregelj)

Kapela Marije Pomagaj v Washingtonu (National Shrine) je postala središče zbiranja Slovencev. Vsak mesec so obhajali slovensko sv. mašo s svojimi duhovniki. Le v času epidemije so svete maše prenašali na Zoomu. Po dobrem letu od zaprtja zaradi epidemije so se zopet lahko zbrali v živo ravno za praznovanje 50-letnice kapele na praznik Marijinega vnebovzetja, ki je letos na nedeljo.

(Prim. <https://www.druzina.si/clanek/slovenska-kapela-v-washingtonu-jutri-praznuje-50-let>, 14.8.2021)



Pozdravljena naša draga država Slovenija! Iz vsega srca tisočkrat pozdravljena, kajti praznuješ 30 let in vsi ponosni državljani praznujemo s teboj!

Sanje, prizadevanja, gibanja, tabori, deklaracije in manifestacije številnih posameznikov, skupin, generacij ter rodov tisočletnega slovenskega naroda so se združile v en sam dan in postavile mejnik zgodovine, ki je zaobjel razsežnosti edinstvenega in neponovljivega dogodka. Slovenija je 25. junija 1991 postala samostojna in neodvisna država! Prelomni dogodki, ki so s tvorci slovenske politične pomladi pred tremi leti začeli tlakovati pot v samostojnost, so ta dan dobili konkretno ime v državi Sloveniji!

Lojze Peterle: »Prebivali bomo naprej na tem izrednem kosu Evrope, zvesti svoji resnici, vrednotam in izkušnjam.«



ADVENT IN BOŽIČ 2021

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

NEDELJA, 5.12.2021: Sv. maša ob 9.30 dopoldne in slovesnost PRVEGA SV. OBHAJILA (2 prvoobhajanca). MIKLAVŽEVANJA po sv. maši ne bo zaradi epidemioloških razmer.

Na SV. VEČER ni sv. maše. Zvečer je zgodnja polnočnica v Wollongongu.

BOŽIČ, 25.12.2021 (SOBOTA): OPOLNOČI (AT MIDNIGHT) SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA. DRUGA SV. MAŠA JE OB 9.30 DOPOLDNE.

NEDELJA, 26.12.2021: SV. DRUŽINA: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE IN KRATEK KULTURNI PROGRAM ZA NAŠE ŠTEFANOVANJE. Kosila, programa in zabave v dvorani letos ne bo. (Gl. str. 10.)

SILVESTROVO: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE in zahvalna pesem.

NOVO LETO, 1.1.2022 (SOBOTA): SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE. Zvečer ni sv. maše, ker je v Wollongongu.

NEDELJA, 2.1.2021: GOSPODOVO RAZGLAŠENJE: Sv. maša ob 9.30 dopoldne.

WOLLONGONG - FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

SV. VEČER, 24.12.: ZGODNJA BOŽIČNA POLNOČNICA ob 8.00 zvečer.

NOVO LETO, 1.1.: SV. MAŠA OB 5.00 POPOLDNE in zahvalna pesem.

Druge sv. maše so redno vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne (od aprila do septembra).

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno avgusta ob 5.00 popoldne, septembra pa spet ob 6.00 zvečer.

V DECEMBRU STA SV. MAŠI REDNO 3. NEDELJO V MESECU, 19.12., IN POTEV NA BOŽIČ, 25.12., OBAKRAT OB 6.00 ZVEČER.

GOLD COAST, QLD

NEDELJA, 2.1.: SV. MAŠA v KLUBU LIPA, ASHMORE, ob 11.00 dopoldne.

Za druga srečanja in bogoslužja se dogovorimo.

GLEDE NA STANJE KORONE VIRUSA - COVID 19 - IN MOŽNOSTI POTOVANJ SE PROGRAMI BOGOSLUŽJA IN PRIREDITEV LAHKO ŠE KAJ SPREMENIJO, ZATO PROSIM, DA SPROTI SPREMLJATE OBJAVE IN SE OBVESTIMO MED SEBOJ. Če ste kdaj negotovi, pokličite v Merrylands, pišite, vprašajte!

Hvala za sodelovanje in razumevanje!

p. Darko



DOBROTE IN NASVETI: ARANCINI Z MOCARELO

Potrebujemo:

500 g bele rižote

50 g krušnih drobtin

1 jajce

sol, poper

100 g mocarele

olje za cvrtje

Tapenada:

50 g bele moke, tip 500

50 g krušnih drobtin

1 jajce

1/2 čajne žličke paprike

1/4 čajne žličke kajanskega popra

Kuhinjski pripomočki

tri skodelice, posoda, penovka



Priprava:

- A. Skuhamo belo rižoto in jo popolnoma ohladimo. Dodamo jajce in drobtine. Dobro premešamo, posolimo in popopravimo.

- B. Tapenada: Pripravimo si tri skodelice in v vsako posebej damo moko, drobtine in stepeno jajce. K drobtinam dodamo še papriko in kajenski poper ter dobro premešamo.

- C. Pripravimo arancine: žlico rižote si damo v dlan, naredimo jamico in vanjo potisnemo 10g mocarele. Naredimo kroglico tako, da je sir dobro zaprt na sredini. Vsako kroglico povaljamo v moki, nato v jajcu in v drobtinah, dokler ne porabimo zmesi.

- D. Arancine ocvremo v posodi z rastlinskim oljem. Posodo postavimo na srednje močan ogenj, olje segrejemo do približno 165 – 170 stopinj C. S penovko vsak arancin previdno potopimo v olje. Cvreemo 5-6 minut ali do zlato rumene barve.

- E. Arancine postrežemo s paradižnikovo omako ali tatarsko omako in svežo solato.



Dobra volja naj velja!

OTROCI SO SE PRETEPALI, ko je oče prišel domov.

“Jožko, kdo je začel pretep?”

“Pretep se je začel, ko me je Peter udaril nazaj!”

PRED VOLITVAMI se prijatelja pogovarjata ob vrčkih piva.

“Koga bo volila tvoja žena?”

“Istega kandidata kot jaz.”

“In koga boš volil ti?”

“Ne vem. Žena se še ni odločila.”

ŠTUDENT JE PADEL na izpitu.

“Najslabše ocene si pa tudi nisem zaslužil!” je dejal.

“Vem,” mu pravi profesor, “toda nižje vas ne morem oceniti.”

PRI SVETOVALCU ZA POMOČ V ZAKONSKIH TEŽAVAH:

Žena je končala svojo zgodbo o težavah v zakonu z besedami:

“To je moja stran najinih težav. Sedaj me pa poslušajte, da vam bom povedala še njegovo.”

BRUNO JE SREČAL svojega nekdanjega sošolca, bogatega trgovca.

“Hej, kolega, kako so se ti uresničile tvoje mladostne sanje?”

“Zelo natančno! Ko me je mama kot otroka česala, sem si vedno želel, da bi bil brez las!”

JANEZEK DOMA NI UBOGAL in je bil kaznovan. Žalosten je sedel in razmišljal. Končno vpraša:

“Mami, Bog lahko vse naredi, kar hoče, ali ne?”

“Seveda, sinko, Bog lahko naredi vse.”

Janezek se znova zamisli. “Seveda! Bog lahko naredi vse, kar hoče, ker nima staršev!”

FRANC JE OPAZIL v jutranjem časopisu svoje ime in priimek med osmrtnicami.

“Neverjetno!” pravi in pokliče svojega prijatelja po telefonu:

“Ali si bral v časopisu, da sem umrl?”

“Res? Odkod pa kličeš?”

MILAN je šel k advokatu. Ko je uredil zadevo in se vrnil domov, je šel v gostilno in naročil pijačo in kavo. Gostilničarju je pripovedoval:

“Danes sem šel k advokatu. Vse sem uredil. Ampak, to pa je oderuh! A veš, kako drago mi je računal! Pravi cigan!”

Pri sosednji mizi se oglasi drugi možakar: “Daj, pazi, kaj govoriš!”

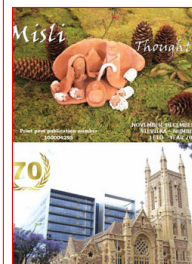
“Oprostite, gospod, ali ste vi močnejši advokat?”

“Ne, gošpud, cigan sem, cigan!”

PAPEŽ SV. JANEZ PAVEL II. je v nagovoru vernikom rad dejal: “Če se bom kaj zmotil, me kar popravite.”

Papež Benedikt XVI. pa: “Če se boste kaj zmotili, vas bom popravil jaz!”

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE



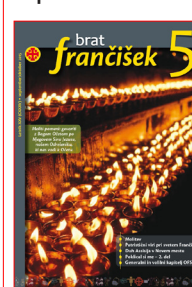
MISLI, izhajajo že 69. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$60. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** slomission.misli@gmail.com <http://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

<http://www.druzina.si>



BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$35.

Naslov: Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: gospod Jurij Rifelj
☎ (02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619.
Poštne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606.
<http://canberra.veleposlanistvo.si>
E-mail: sloembassy.canberra@gov.si

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin

Vice častni konzul: g. Mark Stariha

Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134

T: +61 2 97154701, F: +61 2 97154801

slovenian.consulate.nsw@gmail.com

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE QLD

slovenian.consulate.qld@gmail.com

Do imenovanja novega konzula kontaktirajte veleposlaništvo v Canberri.

0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila in drugo.



BOŽIČ 2021

*O Bog, ki si storil,
da je ta presveta noč
zasijala v svetlobi
prave luči,
daj, prosimo,
da bomo radost te luči,
katere skrivnost smo
spoznali na zemlji,
uživali tudi v nebesih.
VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO 2022
voščimo p. Darko in rojaki*

Jaslice pri frančiškanih v Novem mestu (Sv. Lenart).





WODONGA, VIC: Cerkvi sv. Avgušтина in Srca Jezusovega



Nova cerkev Srca Jezusovega

Začetek vernega občestva sega v leto 1843, ko je duhovnik Charles Lovat daroval prvo sv. mašo v zasebni hiši. Dne 4.10.1860 je škof Goold posvetil kapelo sv. Frančiška. Kasneje so tam postavili cerkev sv. Avgušтина, ki je bila blagoslovljena 27.4.1902 in v letih 1918-19 povečana, dobila je nov oltar in barvna okna. Župnija od leta 1899, šola je bila ustanovljena leta 1890.

(www.wodongacatholicparish.com.au)



p. Ciril in slovenski rojaki v cerkvi sv. Avgušтина.